

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

CLEVELAND 3, O., THURSDAY MORNING, FEBRUARY 7, 1946

Dobro je, če veste

Zed. države lastujejo, kontrolirajo ali obratujejo 1,550 milj. železnice v Mehiki, 1,400 milj. pa v Kanadi. Obratno pa Mehika lastuje, kontrolira ali obratuje v Zed. državah 160 milj. železnice, Kanada pa 7,000 milj.

V Ameriki je danes okrog 300,000 zbirateljev znamk. Povprečna zbirka vsakega je vredna do \$400. Eno največjih zbirk je imel pokojni predsednik Roosevelt.

V mestu New York pokopljejo na teden povprečno 200 oseb na javnem pokopališču za ubožne, neznane osebe brez sredstev. Okrog 65 od teh jih pozneje zahtevajo sorodniki ali prijatelji, da jih pokopljejo na zasebnem pokopališču. Radi tega ima mestna oblast za vsakega natančen rekord in popis ter od vsakega groba številko, da lahko pravega izkopljejo, če je potreba. Ta natančen rekord je pa potreben, ker v enem grobu le položeni do 600 krst druga ob drugi ali 6,000 malih krst mrtvojenih otrok.

Francoska poslanska zbornica je menda edina te vrste, pred katero ne sme priti nobena oseba, če ima na sebi vojaško uniformo.

Nedavno so študirali v 31 deželah stanje dnevnega časopisa in proučevali, v koliko je bilo prizadeto v vojni vsled pomanjkanja papirja. Najmanj je bilo prizadeto časopisje v Zed, državah, Kanadi, Švedski, Mehiki in Argentini. Ti so izhajali vsak dan na več kot 20 straneh. Najbolj je bilo pa prizadeto časopisje v Franciji, Belgiji, Grčiji, Italiji in Angliji, kjer so izhajali dnevni tekomi vojne na 4 straneh ali manj. Anglija porabi še danes samo 18% toliko časopisnega papirja kot pred vojno.

Od vsakih 1,000 oseb v Zed. državah jih živi 484 v vzhodni časovni coni, 410 v centralni, 30 v gorski in 76 v pacifični. Ker je velika razlika v času med zapadnim in vzhodnim obrežjem ter krajš vmes, morajo začeti radijske postaje v Kaliforniji s programi že ob sedmih zvečer, da jim ljudje v vzhodnih krajih ne odidejo spat, predno bi slišali te programe.

Nylon ni ime za eno stvar, iz katere so, na primer, delane ženske nogavice, ampak je sestavina kakih ducat kemičnih priporočkov, iz katerih se izdeluje na stotine raznih predmetov.

Za postelje imajo posebne odeje, ki jih greje električna. Odeje imajo ali široke postelje pa nima po ene odeje, ampak dve tako, da vsaka oseba lahko po svoje regulira toploto na svoji polovici postelje, kakor ji to bolj prija.

V besednjaku za "delo" vidi, da je v Zed. državah kakih 35,000 raznih del, katerih vsako ima svoje ime.

Otrok rojen samo z eno nogo

Milton, Ky. — Mrs. Jas. Kelly je porodila dečka, ki ima samo eno nogo. Drugače je otrok popolnoma normalen. Tam, kjer mora biti noga je samo mehak izrastek.

Clevelandski župan Burke je vetiral sklep zbornice, da se pobira za stavkarje

Na pondeljki seji je mestna zbornica z 23 proti 8 glasovom sprejela predlog odbornika 10. varde, Edward J. Pucla, da se dovoli stavkarjem pri jeklarski, avtni in električni industriji pobirati denarne prispevke na 22. glavnih mestnih križiščih za od pomoč stavkarjem.

Ta sklep je župan Burke večkrat vetiral, češ, da ne dovoli kaj takega nobeno mesto v Ameriki in da ima mesto druge sklade, iz katerih se pomaga potrebnim.

Kot vzrok vetiranja je župan navedel tdi to, da če mesto enkrat dovoli kaj takega eni organizaciji, v tem slučaju CIO, da bo moralo dovoliti vsaki in tega ne bo potem ne konca ne kraja.

To pobiranje je bilo določeno za to soboto. Ker je sklep župan vetiral, mora zbornica o tem še enkrat glasovati in z 22 glasovi lahko odobri predlog preko županovega veto.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

Usmiljenim sestram po bolnišnicah so bili dani sledeči pogoji:

1. Popolno izenačenje s strojniškim osebjem.
2. Predstojnikov ne priznajo in ne prednec.
3. Sestre premešča vlada po svoji volji, kakor ostalo civilno strojniško osebje.
4. Plačo prejema vsaka posamezna zase.
5. Ob prostem času bi se morale udeleževati komunističnih sestankov.
6. Obлека civilna.

Predstojništvo ni moglo pristati na te pogoje, Komunisti so skušali dobiti posamezne sestre zase. Le ena se je vdala njihovim vabam.

Zagrozili so, da bodo vse tiste, ki se ne uklonijo, poslale na prisilno delo v Sibirijo. (Seveda tudi na uslogo vojakom!)

Starejše sestre nad 50 let in bolehe pa bi poslali v taborišča. Po deželi so že izgnane iz vseh njihovih hiš. Veliko jih je šlo domov in po hišah so v nevarnosti, da jih uničijo z njih domačimi vred.

Domala vse sestre hočejo vztrajati v svojem poklicu in so pripravljene na vse, tudi na smrt. Iz dežele ne morejo, ker komunisti ne dajo dovoljenja. Nekaterim se je menda posrečilo priti preko meje skrivaj.

Na Hrvaškem in v Srbiji ljudstvo ne pusti, da bi sestre izgnali, a se ne ve, če bo to uspelo. Komunisti namreč zatrjujejo, da bodo uničili vse, kar spominja na vero in Boga.

Nekaj sester je zaprtih; ena učiteljica iz Lichtenturna ter sestra lekarničarka iz hiralnice. Na Hrvaškem so eno sestro obsodili na smrt, a se ji je na čudovit način posrečilo pobegniti.

Na Viču, v Zeleni jami, v Mestnem logu, so partizanke sestram vse izropale in si hočejo iz sestričnih oblek napraviti zase kostume.

Sestra vizitatorica je prosila na vladi, da bi smela iti v Rim ali Pariz, a je vlada prošnjo gladko odbila.

Lazarist dr. žagar se je iz Rima vrnil v Slovenijo. Od konzula je dobil zagotovilo, da mirno lahko gre, da se mu ne bo nič zgodilo. A so ga takoj na kolo dvoru v Ljubljani prijeli, odpeljali v Baragovo semenišče, potem je pa izginila vsaka sled za njim.

Komunisti so zelo ostri tudi proti lazaristom, ker mislijo, da so oni sestre hujskali, da niso sprejeli zgorej navedenih pogojev.

Vprašanje, na katerega mi ne vemo odgovora:

Do 50 Slovencev so partizani ubili v Ljubljani. Vsi morilec so nekažnovani ušli, čeprav je bila vsa Ljubljana polna Lahov. Italijani so pa streljali nedolžne talce, dočim so pustili v miru partizane-morilce. Pa ne da bi delali partizani in Lahi roka v roki v poboju malega slovenskega naroda?

Zaletelo se ji je!

Mrs. Frances Klein zmerja na dolgo in široko v "E" slovenske begunce ter jim očita, da nimajo čiste vesti. V istem dopisu pa ne more prebrati župnika Antona Demšarja iz Zasipa pri Bledu. Mrs. Klein najbrže ne ve, da je g. Demšar tudi med begunci, torej tudi nima "čiste vesti," po njenem. Zda bo Mrs. Klein najbrže vzela besedo nazaj, se opravičila, da se ji je močno zaletelo, in da velja tudi za župnika Demšarja tisto, kar za ostale begunce. Da, ljubba Mrs. Klein, tudi Vaš priljubljeni župnik Demšar je moral bežati pred tistimi, katere zda vt tako častite — pred komunisti! Župnik Demšar je med begunci v Lienzu na Tirolskem in Mrs. Klein mu lahko tje piše ter ga še posebej pohvali — ker je bežal pred komunisti.

NOVI GROBOVI

Martin Kotnik

Včeraj zjutraj je nagloma umrl dobro poznani rojak in trgovec, Martin Kotnik, star 64 let. Stanoval je na 14721 Sylvia Ave. Doma je bil iz vasi Britof pri Kranju, odkoder je prišel v Ameriko pred 39 leti. Od leta 1928 je imel trgovino z železnico na 534 E. 152 St.

Tukaj zapušča žalujočo sorprogo Karolino roj. Bogolin, sina Martina in Andrewa ter hčere: Mary poroč. Kucich, Caroline poroč. Krause in Anna. V stari domovini zapušča brate Janeza, Franceta in Mihaela ter sestro Marijo.

Bil je član društva Waterloo Grove št. 281 WOW. Pogreb bo v pondeljek zjutraj ob osmih iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali naše sožalje.

Barbara Puljar

Sinoči ob pol devetih je umrla Barbara Puljar, stanujoča na 12807 Lena Ave., West Park. Stara je bila 65 let. Zadnjih pet let je bila hroma, zadeta od mrtvouda. Zapušča sina Williama Hrovat in moža Matijo. Bila je članica št. 590 HBZ. Pogreb ima v oskrbi Grdinov pogrebni zavod. Pokopana bo iz cerkve Marijinega Oznanenja v West Parku. Čas pogreba še ni določen.

Iz raznih naselbin

Milwaukee. — V West Allisu je 10. dec. umrla Anna Babich, stara 63 let. Zapušča moža, dve hčeri in tri sinove. — Dne 14. dec. je umrl Frank Udovich, ki je zapustil ženo, dve hčeri in brata. — Dne 13. jan. je umrl John Janežič, star 70 let. Zapustil je ženo, sestro Elizabeth Banko in brata Josepha. — Poročili so se: Anton V. Yerman in Elsa Louise Grillhoes; Edward R. Tanko in Helen Hren, George Nechay in Mary Klančar, Palmer Bakeng in Dorothy Bačun. — Pri družini Anton J. Muhich so se zglasile rojčnice in pustile sinčka, prav tako pri družini Wencel Starich, pri družini Ervin E. Vodnik in George Stupar pa hčerke.

Waukegan, Ill. — Poročila sta se Dorothy A. Judnich, hčerka družine Martin Judnich, in Edgar M. Anderson, ki služi pri mornarici v bližnjem Great Lakesu. Zenin je doma iz Garden Cityja, Kans.

Lausche bo z lahkoto dobil nominacijo 7. maja

Pri jesenskih volitvah bo pa proti njemu kandidat republikanske stranke Tom Herbert. Hud boj se pričakuje v 20. kongresnem okraju med sedanjim zastopnikom Feighanom in bivšim kongresnikom Martin L. Sweeneyem.

Do 6:30 sinoči so imeli v državi Ohio kandidatje čas, da so vložili svoje peticije za nominacijo v primarnih volitvah, ki se bodo vršile 7. maja. Na demokratski strani je vložil peticije sedanjí guverner Frank J. Lausche. Kot nam poroča njegov osebni tajnik John E. Lokar, je vložil za guvernerja 37,620 podpisov.

Mr. Lokar tudi sporoča, da je kandidatura guv. Lauschea dozdaj odobrilo 56 okrajev. (V Clevelandu sta ga odobrili samo 2. in 6. varda, dočim se niso nič zganile 10., 23. in 32. varde, kjer so večinoma slovenski glasovi).

Tom Herbert bo kandidat republikanske stranke proti Lauscheu, čeprav je vložil peticije tudi Albert Payne iz Springfielda, ki pa ne šteje.

Za kongresnika at-large bo gotovo ponovno nominiran republikanec George Bender, dočim je proti njemu vložil peticije tudi demokrat, sedanjí državni senator William M. Boyd.

Za senatorja se bodo potegovali na demokratski listi trije glavni kandidati: sedanjí senator Jim Huffman, Marvin Harrison in Stephen M. Young. Na republikanski strani nima nasprotnika za nominacijo bivši guverner John W. Bricker.

Za ohijsko legislaturo se poteguje za nominacijo kakih 35 republikancev in okrog 100 demokratov v okraju Cuyahoga, ki izvoli 18 poslancev in 6 senatorjev.

Za clevelandski kongresni distrikt sta gotova nominacije Frances P. Bolton (republikan-ka) v 22., Robert Crosser (demokrat) v 21. okraju. Za 20. distrikt bo pa gotovo huda borba za nominacijo med bivšim kongresnikom Martin L. Sweeneyem in sedanjim zastopnikom Michael A. Feighanom.

Kot demokratski kandidat za nominacijo je vložil peticije tudi neki Joseph Tokok, grocerijski uslužbenec iz Youngstown, O., ki je popolnoma nepoznan v politiki po državi.

Za kongresnika at-large kandidira za nominacijo 8 demokratov. Poleg gorí omenjenega Wm. M. Boyda je vložil peticijo tudi Joseph W. Kovach, ki je sedaj državni poslanec.

Za okrajnega komisarja je vložil peticije tudi Edward J. Kovačič, sedaj mestni odbornik iz 23. varde.

Za državne poslance sta vložila peticije med drugimi tudi naša rojaka Joseph Poznik in William A. Kastelic.

NAM JE TUKAJ DOBRO. ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI-MO NA BEGUNCE

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Sgt. Louis Somrak je bil častno odpuščen iz armade. Sedaj se nahaja doma pri svoji soprogi, ki je hčerka Mr. in Mrs. Louis Koželj iz 15219 Holmes Ave.

M/Sgt. Louis Koželj, sin Mr. in Mrs. Koželj iz 15219 Holmes Ave. je bil častno odpuščen iz armade v Nemčiji. Dobil je pa takoj civilno službo in se sedaj nahaja v Nuernbergu v Nemčiji.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sedma obletnica—

V soboto ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Mary Shega v spomin 7. obletnice njene smrti.

Novi uradniki—

Podružnica št. 14 SMZ ima za letos sledeči odbor: Predsednik Ivan German, podpredsednik Ivan Tancek, tajnik in blagajnik Karel Hribar, zapisnikar George Turek, nadzorniki: Joseph Ferra, Joseph Podnar in J. Serša. Seje so vsako 2. sredo v mesecu zvečer v Turkovi dvorani.

Zaroka—

Zaročila sta se Miss Martha Ziganti, hčerka Mr. in Mrs. Joseph Ziganti iz 3652 W. 56. St. in Viktor Hribar, sin družine John Hribar iz 1213 E. 71. St. Zaročence se je pred kratkim vrnil s častnim odpustom iz armade, kjer je služil na evropskih bojiščih. Bilo srečno!

Poroka—

Mr. in Mrs. Frank Zalar iz West Virginije naznanjata, da se bo poročila njiju hčerka Sophie Marie z Mr. Edwardom A. Rupert, sinom poznane družine Mr. in Mrs. Frank Rupert iz 19303 Shawnee Ave. Poroka bo v soboto 9. februarja v cerkvi Naše Gospe Pomočnice, 18022 Neff Rd. Vse najbližje želimo mlademu paru v novem stanju.

Skrjančki vabijo—

V nedeljo 10. feb. zvečer priredi pevski zbor Skrjančki plesno veselico v SDD na Recher Ave. Za ples bo igral Val Grillov orkester. Prijatelji mladine so prijazno vabljeni.

Pismo ima pri nas—

Pri nas ima pismo Raymond Mavrin, doma iz Srednje vasi, obč. Draga. Piše mu Samsa Jože.

Glasbeni koncert—

V nedeljo 17. feb. ob 3 popoldne bo v SND na St. Clair Ave. koncert, ki ga bo podal dijaški orkester iz Duquesne univerze. Vsi člani so jugoslovanskega pokolenja. Dirigent je Slovenec Matt Gouze, znan umetnik na tamburico. Ves prestanek koncerta bo šel v sklad za šolnino v podporo revnim dijakom. Za ples zvečer bo igral Pete Srnickov orkester.

Maša zadušnica—

V nedeljo 10. feb. ob desetih popoldne v cerkvi Marijinega Vnebovzeta v Geneva, O. sv. maša za pokojno Ano Stroj. Prijatelji so prošeni, če bi se mogli te maše udeležiti. Za mašo so darovali prijatelji iz Clevelanda.

Vabilo na sejo—

Redna seja kluba društev SDD na Recher Ave. bo v petek 8. februarja ob osmih zvečer. Društveni zastopniki in zastopnice naj se gotovo udeležijo.

Za 27. obletnico—

V soboto ob 7 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Antona Bolko v spomin 27. obletnice njegove smrti.

Muhasto vreme—

Včeraj zjutraj smo imeli v Clevelandu in okolici deževno, popoldne pa je sijalo sonce in bilo je kar toplo. Zvečer se je pa naenkrat sprevrglo, pritisnil je mraz in poledenica, končno pa je pobelilo.

SPOMNITE SE SLOVENSKIH BEGUNCEV S KAKIM DAROM

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. HENDON 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 27 Thurs., Feb. 7, 1946

Zakaj so nekateri za partizane?

Skoro na nevhvaležnost bi mejilo, če se ne bi nikoli spomnili onih, ki skrbje za razširjenje in branje našega lista v "naprednih" vrstah, in če se jim ne bi oddolžili vsaj s kratkim opozorilom na njih pomembnost. Glejte na primer delavnega Janeza Filipiča! Kadar vzame pero v svojo desno roko in gre na delo za mili narod, nikoli ne pozabi posvetiti nekaj vrstic Ameriški Domovini. Tudi kadar piše iz svojih črnih bukev kot iz skrivnega razodetje najtežje razprave proti Bogu in krščanstvu, nas vendarle omeni. Kadar v najdrznejšem zaletu ves upehan zasadi kot sam sveti Jurij sulico v klerikalnega zmaja, nas se le spomni. Kadar v potu svojega obraza kot kask priča Jehove oznanja konec črne dobe verovanja, mi nismo pozabljeni. Dalje naš navdušeni prijatelj Anton Jankovič! Če ima še toliko opravka s poriranjem Petrove skale in Vatikanu, vendarle vestno prebere naše uvodnike in jih tolmači manj "napredni" kot je on sam. In še drugi! Kakšen specialist za slabe duhovnike in škofo je na primer Mary Vidmar. Kot da je iz klostra ušla. Kdo ne bi bil vesel, da nas taka glavica ljudstvu priporoči, in kdo ne bi bil hvaležen, da se ga spomni!

O, dolga je vrsta naših pomočnikov v "naprednih" listih. Kdo bi mogel vse naštet? Naj kdo odurno renči kot jezen sultan na farovške podrepanke celega sveta ali naj kdo okorno poganja svoje okorne tovariše proti klerikalizmu, samo da nas ne pozabi, pa smo mu hvaležni. Naj bo vsem naša današnja opomba stokratno plačilo za oznanila in priporočila. Kar manjka na naši zahvali, naj doda Grdenova poetična pravica.

Hvaležni smo za reklamo. Drugače pa seveda drži tista "Lesnika," ki jo je zapisal pred sedemdeset leti France Levstik in si jo še danes vsi "napredni" dopisniki lahko vtaknejo za kloбок:

"Če žabe v luži začno krekatanje,
Poberi kamen, vrzi ga vanje!
Bog ne da! Stopinjo bi komaj storil,
In zopet iz blata bi zbor ves govoril.
Ter ako do mraka držal bi kamen,
Ne poreko ti žabice: amen!"

Zapisali smo zadnjič, zakaj mi smatramo za svojo dolžnost, da branimo dobro ime slovenskega katoliškega naroda in njegov nastop proti partizanskemu komunizmu. Morda je na mestu, da pokažemo tudi, zakaj se dere ves "napredni" Izrael, kot da Jeriho podira, proti slovenskim fantom, ki so se branili pred komunisti, in proti duhovščini, ki je to obrambo odobraval. Tudi pomembnost naših zgoraj omenjenih sotrudnikov se bo tako globlje razodela.

Kadar je tam v starem kraju fantiček odrasel šolskim klopem, je bila njegova največja želja, da postane cel fant, ki se nikogar ne boji. Kako naj to dokaže? Nekateri se je mučil s prvo cigareto, drugi se je napil, da je lažje klel, tretji pa je junaško v nedeljo ostal pod turnom, namesto da bi šel v cerkev. Postaviti se je hotel. Pa je prišel tak fantiček v Ameriko. Tudi tu se je hotel postaviti in biti nekaj posebnega. Ker tu ni kazalo stati pod turnom in se s tem izkazovati, je začel tak fantiček pisati — proti Bogu. Kaj ne, vse drugačna korajža kot samo stati pod turnom! Pa je v resnici bilo in je še eno in isto. Bog in Cerkev namreč ostanejo kot sta bila, pa če fantiček stoji pod turnom ali če "napreden" dopisnik razbija svojo butico ob vogelni kamen kot Kristus sebe imenuje. Oboje je samo malo prismojenc domišljivosti. In pa seveda moderen je hotel biti tak fantiček-dopisnik. Zato je vpil, da je socialist, čeprav se je na socializem toliko razumel kot zajec na boben. Tako je zrasel krog ljudi, ki mislijo, da je potrebno v vsakem dopisu povedati, da ne verujejo, kot bi se bali, da jim svet in Bog kljub vsemu zagotavljanju tega ne verjame. Zdi se, da marsikateri teh fantičkov pod turnom svoje vesti res še ni mogel čisto ukrotiti.

Tem od "naprednosti" prekipelajočim primojduševcem je prišla civilna vojna v starem kraju prav kot kost sestradanemu psu. "Naprednjak" je pobijal "farje" po Ameriki samo na papirju, tam pa jih koljejo zares. Pa ne samo enega, ampak celo vrsto njih. Kako ne bi bil naš svobodomisel veseli! Kako ne bi občudoval teh junakov, ki si ne upajo samo z besedami kot on, ampak z resnično puško nad faroyž! Kako naj ne bi zrastle v nadnaravno višino kak Kardelj, ki si upa dati ukaz: "Pobijte duhovce, inteligente, kmete!" Kako ne bi bil pravi ameriški naprednjak pijan od navdušenja, če sliši, da mora bežati škofo in 250 duhovnikov! Kako se širijo prsa vzhicenegega starega borca proti veri, če sliši, da morajo ostali škofoje tožiti o preganjanju Cerkev, če bere, da so uničene vse katoliške ustanove, da so ustavljeni vsi katoliški listi, da visi v šoli mesto križa božanstveni Tito. Kar je naš svobodomisel samo sanjal, to se tam izvršuje. Tam delajo to partizani z rdečo sovjetsko zvezdo. Tako mora tudi on nositi rdečo zvezdo in vpiti, da je partizan in da je njegov malik Tito.

V tem plitvem svobodomiseltvu, ki se veseli preganjanja vsega, kar je katoliško, v tem je vzrok, da so slovenski "napredni" listi udarili za komunističnim partizanstvom in danes prisegajo na vse, kar pride iz tega tabora. Tu je raz-

log za gonjo proti škofu Rožmanu in za zmerjanje katoličanov z izdajalci in zločinci.

Pri tem tak nekdanji socialist pozablja na vse drugo, na kar se je prej pridušal. Prej je grmel proti diktatorjem. Sedaj proslavlja diktatorja Tita, ker je ta udaril kot komunist proti Cerkev. Prej je pisal o demokraciji, danes proslavlja totalitarizem, ker je njegov novi malik za totalitarno komunistično državo in ker ta malik z njim vred buta v Petrovo skalo. Prej je govoril tak svobodomisel o svobodi in človeških pravicah, danes zagotavlja, da gre v starem kraju svoboda samo tistim, ki se plazijo po trebuhu pred vladajočim režimom. V prepričanju, da je zadan krščanstvu v starem kraju smrtni udarec, je vse drugo pozabljeno. Umori celih družin, mučenje nedolžnih, masovni pokoli neoboroženih ljudi, decimiranje vsega naroda, vse to se odobrava, samo da zmaga protikrščanska misel. Kdo se ne spomni na čase, ko je paganstvo tulilo: kristjane pred leve!

Ta "farška gonja," ki je bila tako razvita v gotovem delu slovenskega časopisja, ta je speljala ameriške socialiste v boj za komunistično partizanstvo. Stari socialist je čez noč postal obojevalec komunizma.

Razumemo to družbo. Podobni se vesele podobnih, pravi latinski rek. Protikrščanski tabor se veseli ko sliši, da krščanstvo trpi v našem starem kraju. To je vzrok "naprednega" navdušenja za partizanstvo. In naš fantiček pod turnom si zraven tolaži vest, ko vidi, da so drugi njegove vrste še hušji kot on sam.

Težje pa je razumeti one, ki bi hoteli biti še katoličani, pa se žele vrniti v trop, ki se poti in trudi proti Cerkev in veri. Kot so nam razumljivi (čeprav ne opravičljivi) razni napredni, svobodomiseltci, socialisti in kar je tem podobnega, tako pa se čudimo, zakaj mislijo nekateri katoličani, da je prav z volkovi tuliti. Ali je to želja biti moderen? Toda preganjanje Cerkev je dva tisoč let stara igra! Ali je želja sedeti na več stolih? Pa to se ne da dolgo. Ali je to občutek manj vrednosti pred nasprotnikom? To bi bilo nepoznanje krščanstva in njegove zgodovine. Ali pa bi bili radi nekateri tudi-katoličani-fantiček pod turnom?

BESEDA IZ NARODA

Razno iz Hubbarda

Madison, O. — Kakor izgleda, so prepričani danes kar na dnevnem redu. Zdi se mi, da si bodo še v lase skočili, če se kaj kmalu ne preneha s temi prepri. Človek ne ve, v kateri rog naj bi trobil. Jaz piham kar v srednjega. Saj sem že večkrat zapisal, da sem jako mirnega značaja in bi mi vsako prerekanje morda škodovalo. Morda se prav radi tega tako lepo debelim. In ker se ne razburjam, so moji živci zdravi in nobena politika mi ne dela sivih las. Saj je celo moj brivec John rekel, da sem jako zdravih živcev, ker nimam še nič sivih las na glavi.

Kar v glavo mi ne gre, zakaj se ljudje tako prerekujejo radi starega kraja. Ljudje tam so pač padli v nesrečo eni kot drugi in kdor more, naj jim pomaga iz te velike revščine. Saj nekateri bi ne porajali, če bi se tudi tukaj kaj prekucnilo in jim je vsaka druga reč bolj pri srcu kot pa naša dežela, v kateri živimo, si služimo svoj kruh. Nekaterim je ta naša kapitalistična dežela kar vse odveč. Kaj pa imajo evropske dežele, kakšna nebesa, kjer ni kapitalistov in je en sam kup revščine. Ali nismo bolj srečni, če živimo v najbolj svobodni deželi izmed vseh na svetu, pa čeprav je kapitalistična.

Tega jaz ne rečem sam radi sebe, ker tudi jaz nimam nič od kapitalistov, ker se ubijam že nad 25 let v potu svojega obraza brez kake kapitalistične pomoči. Zadnji čas se ubijam v prosti naravi s solatco, korenčkom in rožicami in si moram kar sam pihati v svojo pest. Končno pa slovensko pisanje in zajedanje proti kapitalistom ameriških razmer ne bo spremenilo, pa če se kdo na glavo postavi. Tako pisanje napravljamo samo veliko nezadovoljstvo med Slovenci in pa sovraštvo. Nekateri se z vso vmeno ženejo za neko svobodo, a v resnici pa so sami proti njej.

Jaz ljubim svobodo in prostost, sem pa proti vsaki diktaturi. Če bi mi kdo branil iti v gledališče, v gostilno ali v cerkev, tak bi mi kratil mojo osebno svobodo. Takemu bi rekel, je sovražnik mojega prepričanja in kdor se s tem ne strinja, naj se drži proč in

naj pusti svobodo drugim in če bi se vsi po tem ravnali, bi ne bilo nobenih preprirov. Slovensko časopisje je v resnici zoperno zadnje dni. Sam ravs in kavs je na dnevnem redu in pa Jugoslavija. Mnogi se s tem ne strinjajo in si želimo bolj zdravega in poučnega čtiva, ki ga je dovolj v tej deželi; starokrajске homatije nas ne zanimajo.

Lepi in poučni članki, kakršne je pisal naš urednik pred tem polomom, so bili res vsega vpoštovanja vredni in drugo lepo, za nas tukaj živče, čtivo, ki je bilo res privlačno, da je človek z veseljem vzel v roke slovenski časopis in ga prebiral. Kaj pa naj sedaj bremo, ko se pa na starokrajsko politiko ne razumemo in nas tudi ne briga. Sami so se skregali, pa naj se še "poglihaajo" sami. Kdor more, naj jim pomaga enim kot drugim, kajti vsi so potrebni, kot sem že prej omenil.

Veliko sta zakrivila pri tej mizeriji, da se narod sam med sabo pobija, tudi Roosevelt in Churchill, ko sta obljubovala svobodo malim narodom in jih tako vlekla za nos. In na drugi strani sta jih pa prodala. Saj bi Jugoslavija bila lahko svobodna tudi brez kraja in narodu bi se ne bilo treba med seboj pobijati, če bi bila ta vlada držala svojo besedo in begunci bi bili lahko ostali doma namesto, da se sedaj potikajo po tujini. Skrajno žalostno je to, da brat brata pobija.

Zima se vleče s še precej lepim maniro naprej in skoro brez vsakega snega, le malo mraz je nekatero dneve, pa nič za to, saj pa obesim nase vso obleko, kar jo imam, pa gre. Tisti "sweater," ki mi ga je Anžlovar podaril še pred 25 leti, mi še vedno prav pride, vendar, če bi bil v mestu, bi si bil morda že drugega kupil. Saj veste, da tukaj je treba pa le bolj z revščino prekladati, ker pač ni groša, da bi človek nakupil kar si požel. Saj obleko, ki sem jo nabavil še kot "štacunar" v Clevelandu, pa čeprav sem bil tedaj že, precej rejen, mi sedaj niti zdaleka ni več prav. Da sem se pa tako odebil, je pa največ vzrok sveži zrak in seveda krvavice rekel, je sovražnik mojega prepričanja in kdor se s tem ne strinja, naj se drži proč in

sem bil pred leti še kapitalisti-

čen delavec, sem tehtal 140 funtov, ko sem postal gostilničar, je zlezlo že na 163 funtov in potem, ko sem dospel do trgovske stopnje in časti, je pa "vaga" potegnila že 180, a sedaj pa, ko živim v prosti naravi, pa tehtnica pokaže kar 200 funtov. To je precej velika razlika, če dobro premislimo.

Rečem pa, da prenašati dva centa žive vage, to tudi niso mačkine solze. Poleg tega pa še prenesti toliko tisoč kvortov vode našim prijaznim ključnikom, kot sem vam že nekoč povedal. Torej, če bomo imeli še nadaljna dva meseca tako lepo zimo, kot je sedaj, potem bomo pa že na konju. Moje gomoljke (kanas) že odganjajo in ko jih bom ob prvi priliki posadil na vrt, bodo kaj ročno vzcvetele. Imam jih jako dosti in jih bom še prodal. Kadar prične v naše kraje prihajati tista gospoda, ki ima svoje razkošne domove doli pri jezeru, tedaj se kaj lahko prodajo, da si okinčajo svoje domove.

Tudi fantje se vračajo z bojnih poljan. Tako se je vrnil Sgt. Edward M. Mavko, sin Mavkotovih z Dock Rd., ki je dobil časten odpust. Strica Sama je služil po raznih otokih na Pacifiku, kjer gotovo ni bil noben piknik. Mlademu bojniku Edwardu želimo mnogo uspeha v civilnem življenju. Pozdravljeni,

Frank Leskovic.

"Glavnje in utrinki"

V zadnji izdaji "Glas" Slovenske Dobrodelne Zveze z dne 31. jan. 1946 na prvi strani so priobčene želje urednika "Glas."

Gotovo si je že vsak časnika in sploh vsak, ki piše za javnost, ob tej ali oni priliki svojega udeleževanja zaželel, da bi imel dar in pero Otona Župančiča ali Cankarja za opis lepote, ki jo hoče pred očiti svojim čitateljem, jedko satiro Fridolina Zolne, kadar gre za to, da pokaže v pravi luči vse one, ki delujejo za "narodov blagor," in zarobljeno robotat kakega Peglerja, kadar je treba udariti po najzavrnenejših izrodkih vsakega naroda — po tistih podlih dušah, ki izdajajo svojo lastno kri!

Gospod urednik! "Resnico piši in pravil se drži," potem pa lahko opustiš take želje. Nekako tako rečeno, da prazen klas po koncu stoji. Lahko bi se ti smejali, ko tako stojiš pred nami z škarnjami v eni roki in v drugi pa z zreski starokranjskih pisem! Nam članom S. D. Z. je zabranjeno priobčevati v "Glasu" pisma iz starega kraja, katera so bila že prej v drugih listih priobčena, uredniku je pa dovoljeno, da jih obreže in po svoje prikoji za zagovor največjega koritarja, ki je prišel na vlado potom komunizma. Da meri — pravi narodni "blagor"!

Resnicoljub,
član S. D. Z.

Dr. Srca Jezusovega (Samostojno)

Cleveland, O. — Po naročilu članstva, ki je bilo zbrano na zadnji redni seji, opozarjam vse člane in članice, da skrbite, da boste imeli točno plačan svoj assement in druge društvene obveznosti. Poleg tega pa opozarjam in prosim vsakega člana in članice, da naznani tajniku točen naslov, da ne bo potem izgovorov, da niste dobili uradnega naznanila, ki vam bo moralo biti dostavljeno po pošti. Torej vsak in vsaka, naj vzame naznanilo v pošto, kajti, če boste pozneje kaj prikraj-

šani radi svoje pozabljivosti ali nemarnosti, kar sami sebi pripisate.

V nedeljo bo redna mesečna seja in vsak, ki se kaj zanima za društvo in potek razprav, naj pride na sejo, da bo tam slišal vsak na svojo ušesa in da ne bo potem treba odbornikom vsakemu posebej razlagati kako in kaj. Gotovo vam je vsem tudi že znano, da naše društvo vsako leto nazaduje in vsled tega je članstvo na glavni seji v decembru pričelo misliti na razpustitev društva. Vsak in vsaka pa, ki bo hotel ali hotela biti deležna deleža, mora skrbeti, da bo assement vsaki mesec plačan pravočasno. Torej skrbite sedaj, saj boste kmalu razrešeni teh skrbi. — Z bratskim pozdravom, Frank A. Turek, tajnik.

Lepa prireditve

Naša podružnica št. 25 Slovenske ženske zveze bo, kakor vsako leto tudi letos priredila dne 17. februarja v dvorani nove šole svojo prednostno prireditev, da se članice malo razživijo in razveselijo v veselju družbi in da malo pozabijo vsaj za par ur na vse domače skrbi in težave. Posebno sedaj potrebujemo malo oddiha po tako pikrem pisanju proti naši Zvezi. Mislim, da je sedaj tega dovolj in da se že lahko preneha s tem, ker to ni nikomur v čast in korist, ker le samo poštena kritika je res v korist, ne pa vsakovrstne žaljive besede.

Zato pa se je naš izobraževalni odbor pripravil, da bo podal prav veselo igro "Micki je treba moža." Kateri ste jo že videli in slišali veste, da je ta igra res vseskozi polna humorja. Da bo pa igra tudi res dobro podana, vam jamčijo že naše osebe in igralci in sicer: Matevž Gorican, bogat kmet; Domen Tomažin; Micka, 22 letna hči edinka: Miss Frances Bogovic; Urška, 44 letna dekla: Mrs. Josephine Perpar (že lahko veste, da bo smeha na koše); Janez, kmečki fant: Frank Kurek; Nakla, hribovska grunčarica: Mrs. Frances Brancel; Nacek, njen sin: John Cerar; Repla, pobiralca jajec in klepetulja: Mrs. Margaret Tomažin; Koren, kmet: Jos. Rebol. Potem pa še hlapce, dekla, godci, fantje in dekleta, tako da se svatba zaključuje po stari navadi. Torej ta imena so vam porok, da boste imeli par ur res vesele in dobre zabave.

Sedaj pa še nekaj. Članice Slovenske ženske zveze! Napišite nam svoje konvencije. Naša sedma redna konvencija se bo vršila 26., 27. in 28. maja tega leta v Indianapolis, Ind. Prihodnji mesec se vrše volitve delegatinj. Članice, izberite iz svoje sredine najboljše žene, da bodo res zmogljive zastopati vašo podružnico in da bodo pri volji tudi sprejeti urad v gl. odboru. Ako ne bo dovolj dobrih in razumnih delegatinj, da so res pripravljeni delovati le za napredje in procvit naše Zveze, ne moremo pričakovati napredka.

Konvencija je glavna instanca, kjer se rešuje vse važne probleme in besede boste imele delegatinje. Bodite torej pripravljene z dobrimi nasveti in ne s zabavljanjem. Poštena kritika je vselej na mestu, da se pove v lepem tonu; kuriti je lažje kot pa gasiti. Mislim, da vse tajnice okusamo to.

Kampanja je tudi v polnem teku, dasi ni takega odziva kakor je bila navada. Vam pa, stare članice, polagam na srce — vztrajajte, saj se bo vse s konvencijo poravnalo, da vam ne bo pozneje žal. Prosim vas tudi, da katere še niste poravnale ali plačale assementa, da to storite, ker zala-

gala ne bom za nobeno več do sedaj. Očistimo vsakega be in bomo vse čiste.

Pozdravljene,

Mary Otoničar

—Letna produkcija piva Braziliji znaša krog 50,000 galon.

—Avstralija je največji svet na svetu, pa najmanjši kontinent.

Torej zdaj smo prišli na tistega trenutka, ko bom pokazati, da absolutno nimam benega pojma o petju oziramo se bom s svojim glasom pokazal, da jaz imenujem petje tisto, kar je pri drugih ljudeh čisto stvarno meketanje kozlov, ali ljenje pujskov. Držati besedo, ki sem jo dal fantom, smo si prisegli, da ne bomo dila k petju.

Veste, to ni bilo lahko. Na eni strani bi bil gospod, ki telju rad pokazal vso veličino prijetnosti mojega glasu, po drugi strani me je pa vezala beseda, da se moram na vse le viže pačiti, da bom tako žen od petja.

Ko je učitelj Cenčič udaril klavirski tipki in mi je rekel, ta glas skušam posneti iz glasa grla, sem šel vase in daj kaj od sebe, da sem se ustrašil. Ne vem, kako je glas opisal, da bi ga cenjateljica bolj umela. Kar s kmetov doma, bodo najbolj deli, da je bil moj glas pri tak kot ga daje od sebe, če ga vlečete za zadnje pod plotu ali iz svinjaka. bi tudi čast vsakemu muzeoteleta, ki kliče svoje dojučnik, ali pa bi se ga primerjalo tudi sladkemu krave, ki se ji v gmajni krat stoži po svojem prvoču. Takim, ki ne poznajo ga idilnega življenja na in jim torej niso znani podobni medklci, bi moj morda primerjalji ropotu, povzroča huda sapa, ki se močjo igra s polkni pri Tudi "tovariši" po Istri precej podobne glasove, ki jih dajo od sebe, kadar kaj prav.

Razume se, da sta bila glas in pa tisti, ki ga je dal vir, toliko narazen kot sta riška in jugoslovanska democija. Ko sem iztisnil iz grla tisto štim, sem ves zrl v učitelja, trdno prepel pri zboru. Učitelj je mojem glasu nekaj časa me, kot bi ne vedel prav dobro slišal, ali je pa iskal primernih poklonov, terimi me bo obdaril za glas. Res me je obdaril, se pokloni, se najprej glavo, da konstatira, če se držal, potem je pa z roko na vratu, kar je bila potrebna gesta, saj sem brovedel, kje da so in na pon dal od sebe glas, ki ni manj milozvočen kot malo poprej moj, in zatulil: "Maar!" Prav zdelo se mi je, da je dodal še nekaj konkretnih plimentov, ali kar je že bil jaz nisem utegnil čakati. sem skozi vrata in se znašal nju prijeteljkov, ki so lali na preskušnjo in jim srečen razodel: "Fantje, sem imenitno prestal! Jaz bom pel! Glejte, da se izmažete!" Potem sem doli po stopnicah in na kjer bi bil najraje vsemu nju naravnost in brez povedal, kako sem imenitno utegnil učitelja petja.

Pani bilo dolgo, ko sem znal, da nisem jaz druge gnil, ampak da so drugi prav posteno potegnili grde.

Pravdarska strast gotova propast

Po resničnih virih spisal
dr. M. D.

Drugi so mi rekli, da je pomiloščenje, ako pri-
... Lumbar je radoved-
... ali kdo je kriv? — Oče,
... drugi ne! Krivico mi
... pridem ven, se
... izkazati pravica! Začel
... iznova...
... pa ne pridete ven? —
... pomiloščenje je navadno
... če vsaj dve tretjini ka-
... prestanete — in do te-
... je še več ko pet let! Kaj
... tega ne doživite? —
... pa morajo moji ot-
... stvar naprej gnati!"
... besede je izgovoril Lum-
... zopet tako divje, da sem
... njim že obupaval. Prizna-
... je bilo le sredstvo, da
... ampake — po njegovi misli
... kolopije iz ječe in potem —
... se iznova svojo staro pe-
... o krivici. Videl sem, da
... je pravdarska strast pre-
... popolnoma, da ga niti
... posledice njegove stra-
... niso izpreobrile.
... tekli so meseci. Dobim

uradno poročilo, da se je Lum-
barju pričelo mešati. Bajle go-
vori neumno in zmedeno, ko-
mandira vojake, jim zabičuje,
da naj si njegovega očeta do-
bro ogledajo, da jih ne ukani
in še več sličnih budalosti.
Stvar se mi je zdela sumljiva.
Dal sem mu povedati po pa-
zniku, da bo kaznovan s po-
stom, ako spoznam, da se ne-
umnega le dela.
Nato pa je Lumbar še bolj
razsajal. Obledo si je potr-
gal, slavnico razmetal, straš-
no rjul. Pustil sem ga vpiti
eno, dve uri. Nato je prene-
hal. Dal sem ga opazovati pri
skritem okencu. Ako ni ve-
del, da ga kdo opazuje, je bil
miren. Ko pa je začutil koga
pred vrati, je začel iznova raz-
bijati in vpiti.
Skratka — izkazalo se je,
da se blaznega samo dela.
Sedaj sem šel k njemu in ga
resno posvaril, da naj pusti
svoje neumnosti; ako bi še na-
prej razgrajal dobi prisilni jo-
pič in pa poste.
Dolgo me je gledal, nazad-
nje pa se je — razjokal. V
tem trenutku ga vprašam, da
je vendar vpriporil celo
komedijo. Objubil sem mu,
da ga oprostim vsake kazni, če
mi pove resnico.
Dolgo se je obotavljal, na-
zadnje pa je vendar priznal,
da se je napravil blaznega po
nasvetu nekega tovariša, s ka-
terim se je na dvorišču jetniš-
nice sprehajal. Jetniki se nam-
reč vsak dan po eno uro do-
poldne, eno uro popoldne spre-
hajajo pod nadzorstvom paz-
nikov.
"Pa čemu bi vam služilo, ako
bi nas res prekanili, da ste bla-
zni?"
"Tisti tovariš mi je rekel, da
je slišal, da so postavili neko-
mu, ko je zblaznel, kuratorja
in da se je tisti potem zanj
prav srečno praval."

"Torej kuratorja za pravdo
z očetom bi radi? Ali še ved-
no mislite na pravljanje?" Os-
tro sem ga pogledal. On vzdih-
ne, potem pa reče: "Gospod,
podnevi in ponoči, vsako uro,
vsako minuto ne mislim druge-
ga, nego na to strašno krivico,
ki se mi je zgodila in kako bi
si pomagal do svoje pravice!"
Kakor senca je leglo na nje-
gov obraz. Trde, odurne so
postale njegove poteze. Mislim
sem si, ako bi bil na prostem
ta nesrečni človek, bi segel še
danes iznova — po sekiri.
Vstal sem ter mu dejal ostro
in resnobno: "Nikdar ne boste
dosegli pomiloščenja, ako bo-
ste tako zakrknjenega srca. —
Pomislite že vendar, kaj ste
storili! Ko bi tudi res bilo, pa
ni! — da bi vas bil oče za par
sto kren prikrajšal, pomislite,
kakšno krivico ste mu vi pri-
zadejali! Smrt ste mu želeli,
težko ste ga pohabili, umri bi bil,
da ga zdravniki niso pravočas-
no operirali. Pregrešili ste se
zoper četrto božjo zapoved —
ne ubijaj!"
Lumbar je stiskal pesti ob
čelu. Zapustil sem ga, docela
preverjen, da se mu je pravdar-
ska strast zajedla že tako glo-
boko v njegovo mišljenje, da
ga pač ne zapusti nikdar več.

Pršla je tretja jesen, odkar
je prišel Lumbar v kaznilnico.
Ni me bilo več volja, razgovar-
jati se z njim. Tudi so ga se-
daj poslali na delo. Po goto-
vem času samotnega zapora
pride vsak kaznjenec v pri-
merno delavnico, kjer dela
skupno z drugimi kaznjenci.
Lumbar je pa očitno hiral.
Hrust po postavi — hodil je
sključeno, negotovih korakov.
(Dolje prihodnji)

Plesna veselica št. 33 SDZ

Članstvo Slovenske dobro-
delne zveze in cenjeno občin-
stvo sploh je prav prijazno
vabljen na plesno veselico, ki
jo priredi društvo Državljan,
št. 33 SDZ, ob priliki prazno-
vanja dvajset-letnice obstoja
društva. Postrežba bo prvo-
vrstna in pijači in tudi okusen
prigrizek se bo lahko dobilo in
to skoraj napol zastoj.
Za plesalce bo igral vsem
poznani Vadalov orkester.
Torej, veselica se vrši v Slo-
venskem narodnem domu na
St. Clair Ave., v soboto 9. feb-
ruarja. Začetek ob osmih zve-
čer. Na svidenje na veselici
društva Državljan, št. 33 SDZ.
član.

Beseda od svojcev iz domovine

Anton Škufca, 3532 E. 78
St., Cleveland, O., je prejel
pismo od svojega brata Jane-
za iz vasi Znojila, pošta Krka
pri Stični. Pismo se glasi:
Znojile, 11. XII. 45.
Dragi brat Tone!
Dolgo je že odkar je šla zad-
nja pošta v Ameriko. Veliko,
veliko se je spremenilo tu pri
nas v tem času, v času te groz-
ne morije, ki je vihrala širom
Evrope in še posebno pa v Ju-
goslaviji. Tu smo doživeli vse
grozote te strašne vojne. Koli-
ko ljudi so pobili pri nas oku-
patorji, Italijani, Nemci, zra-
ven pa še domači izdajalci. V
Sloveniji so bili legisti, domo-
branci, švabobrančani in po ost-
li državi pa ustaši, Mihačovi-
čevi in Nedičevi četniki in ne
vem kakšne vrste vojska je še
bila. Zadnja leta vojne se je
vsa ta druhala stepla v Sloveni-
jo. Tu so streljali in pobijali
ljudi kar na debelo, neglede
na spol, naj bodo ženske, mo-
ški, otroci, brez razlike staro-
sti so jih pobijali ali pa izselili
po taboriščih smrti.
Tudi nas so internirali na
Rab — otok smrti, saj ste go-
tovo že kaj čitali tudi tam o
tem strašnem taborišču. Od
naše hiše smo šli trije: jaz, že-
na in dva meseca star otroč-
ček. Trije otroci so ostali do-
ma, ki so kmetovali na grun-
tu. Starejša hčerka je bila sta-
ra 9 let in najmlajša pa dve le-
ti, potem pa že več, kako so
delali. To je bilo leta 1942 in
1943. Predno so nas odpelja-
li, so nam vse pobrali in po-
kradli: živež, obleko, obutev,
perilo, kakor tudi vso opremo
iz kuhinje in sob. V sobah ni
ostalo drugega kakor gole ste-
ne. Ravno tako so mi pobrali
tudi večji del gospodarskega
orodja in živino.
Ko smo koncem leta 1943
prišli domov iz internacije, ni
bilo kaj vzeti v roke. Delati
je bilo treba, pa ni bilo s čim.
Vprežne živine ni bilo, vozovi,
kar jih je ostalo so bili vsi strti
in polomljeni potem pa delaj.
Povrh vsega tega sem bil pa

še bolan, vojne pa še vedno ni
bilo konec. To vse so napra-
vili Italijani in pa tudi naši do-
mači. Jaz sem bil na Rabu do
razpada Italije, polnih 14 me-
secev. Žena z otrokom je bila
tam tri mesece, nato pa so jo
odpeljali z drugimi ženskami
vred z Raba v Gonara, zopet
taborišče. Tam je bilo malo
boljše, vsaj ljudje niso toliko
umirali od gladi, kot smo na
Rabu. Na tem otoku smrti je
umrlo okrog 5,000 ljudi. Ve-
liko je Krčanov umrlo tam.
Kdor je delal za osvobodilno
fronto ali podpiral partizane,
so vsakega zaprli ali pa celo
ubili. Ustanavljali so domo-
brance in belo gardo ter pod-
pirali okupatorja, da je vojska
dlje trajala.
Ko so Italijani propadli in
odšli od nas, so pa Nemci za-
sedli naše kraje. Tudi k tem
so se pridružili nekateri naši
domačini in izdajali naše ljudi,
ki so delali za partizane. Nem-
ci so jih pobili, ali pa odpeljali
umirat v internacijo. Tudi
mene so bili Nemci zaprli in
sem prišel domov, ko je Nem-
čija razpadla. Zdaj mislim,
da je konec mojih zaporov.
Saj sem bil v tej vojni večino-
ma v zaporih celih pet let, ko-
likor časa je vojna trajala. Pa
vse bi še bilo, ko bi bil vsaj
zdrav kot sem bil pred vojno.
Nič ni čudno, če ni zdravja,
saj sem veliko pretrpel v teh
letih vojne. Vse so počeli z
menoj, so me tepili, v temnice
zapirali, s puško grozili, pa
vse samo za to, ker smo delali
za partizane. Kdor je bil pa
z okupatorjem, je bil pa ved-
no doma. Eni so pa tudi ime-
li srečo, da jim ni bilo treba iti
po svetu.
Naša vas je menda najbolj
prizadeta, saj so skoro polovi-
co vasi izselili, deset so jih pa
ubili ali postrelili. Hrabjana
in Hočevarjevega Jožeta so
doma ustrelili in najbrž bi bili
tudi mene, pa sem bil tedaj že
zaprt, takrat ko so Jožeta H.
Leta 1943 sem bil v Italiji in
letos, ko so pa Hrabjana, sem
bil pa že zopet zaprt v Ljub-
ljani. Drugi so pa padli v bor-
bi, ali pa so jih zajeli in po-
strelili. Kajzarjev Lojze je tu-
di ubit, skoro od vsake hiše
sta eden ali dva padla v tej
vojni.
Francja je tudi vedno v po-
stelji, bolna tako, da si ne mo-
re sama prav nič pomagati.
Ona je tudi izgubila edinega
sina Srečkota, ki je padel ne-
kje na štajerskem. Padel je
tudi zet, Milčin mož. Stane
je še živ in bil tudi v vojski
dve leti. Roza je bila tudi ves
čas doma, kajti nje niso nič
preganjali kakor so nas in Zaj-
neve. Lekanovi so bili vsi do-
ma. Lani je Micka umrla.
Oče je tudi umrl šele leta 1942,
ko smo bili mi v internaciji.
Saj je bil kar pri Rozi potem,
ko so mati umrli.
Se veliko bi ti imel napisati,
a vse to, kar se je tu pri nas
dogajalo, se sploh ne da po-
pisati. Mogoče bo še prišel
čas, ko se bomo lahko ustne-

no pogovorili o vsem tem. Ka-
ko je z Tvojo družino? Ste
še vsi živi, ali so bili sinovi kaj
v vojski? Je Jože še živ in
zdrav? Pozdravi ga v mojem
imenu. H koncu se obračam
s prošnjo do vaju obeh, če mi
moreta kaj poslati obleke, pe-
rila, ali kakšne čevlje. Saj je
vse dobro, čeprav je ponošeno
in zašito. Tu bo vse prav pri-
šlo, ko se pa še nobene stvari
ne dobi, saj je vse porušeno in
požgano. Skončam v nadi, da
se boste kaj spomnili na nas tu
v starem kraju. Želim vam
vsem, kakor tudi Jožetovi dru-
žini vse in zadovoljne bo-
žične praznike in srečno novo
leto. Tu pri nas jih bomo bolj
skromno obhajali, saj nam
vsega manjka, ker nam je vse
okupator uničil.
Srčno pozdravljam Tebe in
vso Tvojo družino, Tvoj brat
Janez in žena Pepca.

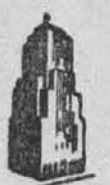
Mrs. Anna Požun je dobila od
svojih sorodnikov iz vasi Log-
Zaplano št. 32 pri Logatcu na-
slednje pismo:
Log-Zaplana, 12. XII. 45.
Draga teta!
Sinoči sva prejela Vaša dva
paketa. Ne vem odkod meni in
Minki taka sreča. Jokala in sme-
jala sva se obenem, ko sva od-
vijala Vaše dobrote. Riž, sol,
kava, sladkor, mlo... vse bo
prav prišlo. Še prav posebno pa
se morava zahvaliti za poslano
nogavice in robce. Lahko mi
verjamete, da ni imela Minka
nobelih nogavic in da ni bilo pri
hiši prav nobenega robca več.
Ravno kar se tiče obleke, smo se-
daj tukaj taki reveži, da se Bog
usmili. Ravno večer sva gliba-
la z nekim človekom iz 120. Lo-
gatca za en star rekele, kajti moj
ta boljši rekele je tak, da ne mo-
rem v njem, ker me je sram ga
pokazati, namreč zato, ker je po-
polnoma raztrgan. Minka tudi
nima nobene srajce več, celo
otroci bodo kmalu popolnoma bo-
si in goli.
Če Vam povem, da v štirih le-
tih nismo dobili prav nobenega
blaga in da smo se oblačili v pre-
težni večini le s tem, kar nam je
poslala teta Micka (Vaša sestra)
pred vojno, potem veste, da je
potreba več ko pereča. Sploh ni
mogoče povedati, kakšna potre-
ba vsega je tukaj. Zato Vam
vsem skupaj najprizrečnejša hva-
la za vse skupaj. Lepo Vas pro-
sim v imenu moje žene in mojih
otrok, ne pozabite nas. (Otroci
so stari: fantje 8, 6 in 1 leto,
punčka je bila pa 5 let). Vsaka
flikla pride prav. Saj preživimo

VSE KARKOLI
se potrebuje od zobozdravnika,
bodisi izveličenje zob, puljenje
zob in enako, lahko dobite v va-
še polno zadovoljstvo pri dr. Zup-
niku, ne da bi zgubili pri tem
dosti časa. Vse delo je narejeno,
kadar vam čas dopušča. Uradni
naslov:
DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.
Nad North American banko
in nad prodajalno žganja.
Vhod na 62. cesti, Knausovo
poslopje.
(Feb. 7, 11)

Velikanski snežni zameti v okolici Obasute postaje, ki je 350 milj severno od Toki-
ja na Japonskem, so ovirali promet in radi pomanjkanja moške delovne moči, so poslali
na to delo ženske, kot nam kaže gornja slika, ko ženske odmetavajo sneg na preži imeno-
vani postaji.

DELO DOBIJO

Delajte v
MODERNEM POSLOPU
THE TELEPHONE
COMPANY
potrebuje ženske za
hišno znanje
poslopij v mestu
Stalno delo — dobra plača
Poln ali delni čas
6 večerov v tednu
od 5:10 zv. do 1:40 zj.
Zglasite se v
Employment Office
700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zj. do 5 pop. vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL
TELEPHONE CO.

Išče se karpenterje
Stalno delo. Dobra plača. Ko-
ar zanima, naj se zgasi na
60 E. 185. St. (x)

Ženske za čiščenje
Poln dnevni čas
od 6. zj. do opoldne
Plača
Stalno delo
Zglasite v employment office
5. nadstropje
Wm. Taylor Sons & Co.
(28)

MALI OGLASI
Peč naprodaj
Naprodaj je White Star plin-
ska peč; istotam se proda tudi
furnez; jako zmerna cena.
Vprašajte Vincencia Pevec,
1019 E. 66. Place. (28)

Se lahko takoj vselite!
Naprodaj je prvovrstna hiša
za 2 družini 6 sob in kopalnica
spodaj, 4 sobe in kopalnica zgo-
rej. Vse prenovljeno; podi iz tr-
dega lesa.
Beechwood Realty
OR 3713 GA 6079
(28)

POKLIČITE PORATH ZA
ZEMLJIŠČA!
Fin zidan apartment z 6 stanovanji
na 72. St. in St. Clair Ave. Gorkota za
vsako stanovanje posebej. Dohodi
\$165 mesečno. Cena samo \$14,700.
Vprašajte za Mr. Paulic
PORATH REALTY
RA 5777 — FA 5715
10522 Superior Ave. (27)

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.
Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna
(Thur.-x)

GEORGE TOMASIR
BETONSKA DELA
pločnike, dovoze, kleti in tla v
garaži
1423 E. 39. St.
Tel. EN 5677
Cleveland 3, O.

Thomas Flower Shop
SLOVENSKA
CVETLIČARNA
CVETLICE ZA VSE SLUČAJE.
Lepo delo in točna postrežba
14311 ST. CLAIR AVE.
Tel. GL 4316

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
ENDicott 9350
6% pivo, vino, žganje in dober prigri-
zek. Se pripravljamo za obisk.
Odpri do 2:30 zjutraj

For Sale!
Na 1220 Addison Rd. hiša za
2 družini, 12 sob, kot nova. Se
lahko takoj selite. \$2,500 takoj,
ostalo kot rent. Odpri na ogled
v nedeljo od 2 do 4 popoldne.
Moderna hiša 7 sob, garaža,
izgleda kot nova. 7113 Myron
Ave. Pokličite HE 6054 J. Lu-
shin. (28)

V BLAG SPOMIN
NE OBLETNICE SMRTI
NAŠE NEPOZABNE SOPRO-
GE IN MATERE

Mary Shega

za vedno zatisnila svoje bla-
go v grobu tam trohni,
pa je težko pri sre-
ni solza nam drsi,
kaj počivaj tam v grobu,
nem tam kraju miru,
pa večno plačilo,
vseživa pri ljubem Bogu.
SOPROG in OTROCI.
Cleveland, O., 7. feb., 1946.

BLAG SPOMIN
NE OBLETNICE SMRTI NAŠE
LJUBLJENEGA IN NIKDAR
NEPOZABNEGA SOPROGA
IN OČETA

Joseph Hočevar

ki je zapustil svoje drage
dne 7. februarja 1943.
Zapustil tihi srečno spanje snivaš,
zapustil tihi soprog in oče,
ki bomo se združili
srečni nikdar več ločili.
SOPROGA in OTROCI.
Cleveland, O., 7. feb. 1946.

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

Migali so pač, toda brez vne-
me. Vsakdo je gruntal svoje,
pa ni mogel skovati besede, ki
bi kaj zalegla ali komu dvignila
glavo.

Kaj se je bilo dogodilo na
Pogorju? Je mar kdo zasejal
razprtije? Razkopaj kdo Po-
gorcem grunte? Ne, grunti so,
kakor so bili, nihče jih ni od-
nesel. Se je mar Pogorje po-
drlo? Ne, Pogorje se ne podere
nikoli. Nu, je Pogorjanom kdo
osvnil vasi, jim oskrnil sve-
te izvirne? Jim je morda do-
move podrl?

Da, Pogorje je doletelo zlo,
veliko zlo. Polje je bilo raztep-
tano, sveti izvir osvinjeni, va-
si v podrtinah in sam krstni
kamen pri Svetem Vidu je bil
oskrnjen, cerkveni stolp od-
bit.

Na Pogorju je bila vojna.
Vojna? Da. Bil je boj na
zob in nož. Bližinski boj, mož
proti možu, brnilni boj in na-
padalni boj, vsi ljudje v borbi
za zemljo, vsaka ped pogor-
ske zemlje napojena s krvjo.
Bilo je klanje. Za to zorano,
posejano zemljo pogorsko.

Nu, zdaj je boj preminul. Ta
grozotni boj, ki ni hotel vzeti
konca. Domovi so za silo po-
pravljeni, tako za silo, a mno-
gi so še v razvalinah. Na nase-
ljih je ostala vtisnjena velika
žalost, ki se ne more zlepa za-
brisati. Polje pa si je opomo-
glo, zopet je odgnalo rast, zo-
pet rodi sad, kakor bi ne bilo
vojne. Le tu in tam se še vidi-
jo sledi razdejanja, težke ra-
ne, visoko nakopičeni okopi, iz-
dolbine, vsekane v živo skalo.
Po kotanjah in dolinah so go-
mile, na njih leseni križi in ro-
že, rdeče in bele.

Je bila razdejana mar vsa
Brjanija? Ne. Doli stoji vse
kakor je stalo: vasi in trgi in
mesta. Morda izmučeno, toda
videti je kakor nedotaknjeno,
le umazano, osvinjeno, ceste
razorane, tovarniški dimniki o-
črneli, a vlak se trudo vije
v dalje. Šuminja pa pljuska
in izpira prisušene lise krvi. V
Zatonu pod Železnimi jezi so o-
zeleneli topoli in jagnjedi, da-
lje ob Šuminji zore murve, ja-
vorji in hrasti se zopet košatijo
ob cesti proti Svitanu in žlaht-
no sadje zori na Vidovem po-
lju. Murve v vitni nižini, mur-
ve pod Stražnikom, breze in to-
poli pod Zorišči. Kakor bi ne
bilo vojne. Železnim jezom so
pa odbiti vrhovi, a Zuborska
krajina je razdejana do tal.
Tam je visela vsa peza vojne,
tam se odigralo njeno najsi-
nejše dejanje. Izpod Črnega
kamna se je gnil Zubor krvavo
razpenjen v Zaton. Na Opori-
šču so se zrušili hrasti, a Že-
jne planine so se napojile z vro-
čim sokom brjanskim in ale-

manskih polkov. Da, žuborski
kraj ne zabriše težkih sledi.

Bila je vojna. Brjanski ljud-
je je slutil že davno, a ubrani-
ti je ni mogel. Ni prišla iznena-
da, ni vdrl ropar kar prek no-
či v deželo; pripravljaj je spo-
pad polagoma, znanil ga mno-
go let. In brjanski rod je slutil
spopad in se pripravljaj nanj
skozi deset let. Le proti Ale-
mancem. Proti Ligurcem ne.
Saj ti so postali tako izredno
prijazni napram brjanskemu
knezu, iznenada tako neznan-
sko dobri, res blagi sosede. Bi-
lo ni nikake žale besede več od
le strani, nikakega pohlepa več
po dobri brjanski zemlji. Zato
jim je dal knez Bojar vrečo
zlatov pa ladje žita, lesa in
drugih darov, ker so postali ta-
ko dobri in zvesti sosede. Res,
Alemanci so pa tiščali bolj in
bolj, bili so nenasitni. Zdaj bi
hoteli to, potem ono, nazadaje

pa kar pot do morja, seveda
preko brjanske države, železni-
co in cesto do Brjanskega zali-
va in pa pristan. Knez Bojar
jih je tešil z vsem mogočim,
ponujal jim žita, živine, vojne,
vse, vse, samo velike doline Mi-
lave jim ne more dati, ker ta
je vendar vrt, žitnica in srčna
žila brjanske zemlje. Nu, sled-
njič je omagal brjanski gospo-
dar — pa umrl do tegobe.

Tedaj je bil alemanski pre-
hod po načrtu že domalega pre-
bit. Ali brjanski prestol je za-
sedel vojvoda Žarij, ki je brez
ovinkov in kolebanj zgrabil kar
za meč. Svet je osupnil. Ale-
manec se pohulil, Ligurci se
pobrikali, a Brjanci so dvignili
glave. Nu, tedaj so se pričele
očite priprave za vojno. Ale-
manec je hotel zdaj z enim sa-
mim sunom pomandirati Žari-
ja in njegovo vojsko. Ta pa je
zbiral vojsko, junake, bivoje,
silne brance in udarnike. Br-
janski rod se je zgrinjal k o-
brambi, cvet naroda hitel pod
prapore, v bran zorane zemlje
in zornega kruha. Alemanci so
se valili k meji, a Žarij je pe-
ljal svojo vojsko proti Želez-
nim jezom. Na alemanski me-
ji je vrelo, vojski sta se zgr-
njali k spopadu. Čez Pogorje
so se vlekli brjanski polki in
topovi in ljudje so jim trosili
darov z drhtečimi rokami ter

jim blagoslovljali težko pot.
Naj jih spremlja dobri Bog,
naj očuva Brjanijo! Trpko so
zrle pogorske žene in devojke
na odhajajoči brjanski cvet. In
ta cvet se je pomikal prek pu-
stih Griž in Goljav proti Zubo-
ru in dalje k alemanski meji.

Potem je pa blisnilo nekega
jutra. Na alemanski strani je
zarjavelo žrelo in vojna se je
vnela. Zarjavelo je od Črnega
kamna tja doli preko Železnih
jezov in dalje prav do prvih brancev — in tega zidu ni bilo

dvigov Brjanskih vrhunov. Ale-
manci so udarili silovito. Ob
njihovem naletu so se stresle
gore, pokale skale, padali go-
zdovi. Kajti Alemanci so ime-
li strašna žrela. Glavni naval
so usmerili na Železne jeze, na
vrata brjanske dežele. Deseti,
dvajset udarov — pa so se zru-
šila Železna vrata. In pot v
rodovitno dolino Milavo se je
vnela. Zarjavelo je od Črnega
kamna tja doli preko Železnih
jezov in dalje prav do prvih brancev — in tega zidu ni bilo

mogoče podreti. Tu in tam so
prodrli Alemanci, se zagnali ob
Suminki v ravnico, a tu jih je
posekala brjanska komjica. S-
trahovito so podirala aleman-
ska žrela, v živem zidu so zija-
le vrzeli, a podrl se ni in Ale-
manci ga niso pregazili.

V drugem letu vojne
skušali s prebojem na
strani: ob Bistri, Rob-
rišču, to je proti
Prebijali in mlatili se
konca in kraja, in
ni so umirali pod
premočjo.

Naznanilo odprtije

PRIJATEL'S RADIO SERVICE TRGOVINA

1142 East 66th Street

V SOBOTO 9. FEBRUARJA

Mi vam bomo dali najboljšo radijsko postre-
žbo najbolj zmernih mogočih cenah.

Za delo in vsak del damo 90 dni garancije.

1923

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo, da je kruta
usoda zahlevala življenje našega nikdar pozab-
ljenega sina in brata

Corporal Albin J.
Dolence

ki je dal svoje mlado življenje v borbi proti so-
vražnikom v daljni Franciji. Pokojni je bil pri-
deljen 23. bataljonu tankov in je padel 17. janu-
arja 1945 v Offendorf, Francija.

Rojen je bil v Clevelandu 12. januarja 1923
ter je bil ob času smrti star 22 let.

Tem potom se želimo zahvaliti vsem sorod-
nikom, znanec in prijateljem za izkazano so-
čutje in simpatije v tej bridki in grenki uri.

Lepa hvala vsem za poslano sočustvene kar-
te, kakor tudi za darove za sv. maše, ki se bodo
darovale za mir in pokoj duše našega nepozab-
nega ranjkega. Iskrena hvala sorodnikom in
znanec, ki so se udeležili sv. maše z vojaškimi
obredi.

Prisrčna hvala čc. gg. duhovnikom pri sv.
Vidu: Msgr. B. J. Ponikvarju, Rev. Francis Bara-
g, in Rev. Frank Gabrovski, ki so darovali sv.
mašo za pokojnika.

Posebna zahvala tudi vojakom iz Crile bol-
nišnice za udeležbo pri sv. maši ter Jos. Zele in
Sinovi za asistenco in poslugi.

Dragi in nepozabni naš sin in brat. Tam v
daljni tuji zemlji zdaj snivaš večno spanje. Ni
nam mogoče, da bi poklekli ob Tvojem prezgod-
njem grobu in Ti ozaljšali Tvoje zadnje zemelj-
sko počivališče s cveticami. Toda tolaži nas pa
upanje, da se bomo enkrat vsi zopet videli tam
gori nad zvezdami. Počivaj mirno, počivaj slad-
ko.

Zalujoči ostali:

JOSEPH, oče, JENNIE, mati;
JOSEPH, JOHN, FRANK in ANTHONY, bratje;
JENNIE poroč. Gray, JOSEPHINE poroč.
De Frane, FRANCES poroč. Legrski, sestre.

Cleveland, O. 7. feb. 1946.

1876

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo
vsem sorodnikom, prijateljem in znanec prežalost-
no vest, da nam je nemila smrt vzela iz naše srede
našega dragega in nikdar pozabljenega očeta

FRANK PERME

ki je po kratki bolezni preminul in se preselil v več-
nost dne 31. decembra 1945, v starosti 69 let. Doma
je bil iz Šmarja pri Ljubljani.

Po opravljeni sveti maši v cerkvi Marije Vne-
bovzete je bil položen k večnemu počitku dne 4. ja-
nuarja 1946 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti
Msgr. Vitus Hribarju za opravljeno pogrebno sveto
mašo in druge cerkvene obrede. Kakor tudi Rev. Če-
lesniku in Rev. Tomcu za asistenco.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi prija-
telji, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s
krasnimi vencami. Iskrena hvala vsem, ki so darovali
za svete maše, da se bodo brale za mir in pokoj nje-
gove duše. Enako iskreno hvala vsem, ki so ga prišli
kropiti na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so
so udeležili svete maše in pogreba. Prisrčna zahva-
la članom in članicam društva sv. Jožefa 169 KSKJ,
društva Katoliških Borštinarjev št. 1640 in društva
Najsvetejšega Imena za molitve, za tako veliko ude-
ležbo svete maše in pogreba in ker so ga tako častno
spremili k večnemu počitku, še posebno hvala pa
nosilec krste.

Iskrena hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile
pri pogrebu brezplačno.

Prisrčna hvala A. F. Svetek pogrebniemu zavo-
du za vso pomoč in postrežljivo naklonjenost, ter ta-
ko lepo urejeni pogreb.

Ti, predragi in nepozabni oče, spavaj mirno v
ameriški zemlji v zaslužnem počitku, in plačilo več-
no živaj. Mi pa bomo ohranili Tvoj blag spomin
do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

FRANK, MICHAEL in SGT. JOHN, sinovi.

Cleveland, O. 7. feb. 1946.

1903

1946

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem
in znanec prežalostno vest, da je Bog nenadoma poklical k sebi
našega dragega sina in brata

Louis Lesjak

ki je za poškodbami v avtni nezgodi preminul dne 7. januarja
v starosti 42 let. Doma je bil iz vasi Lokavec pri Ajdovščini
Primorskem.

Po opravljeni sveti maši v cerkvi Marije Vnebovzete je bil
položen k večnemu počitku dne 11. januarja 1946 na Calvary
pokopališče.

Globoko hvaležni se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Tomcu
za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede.
Prisrčna hvala tudi Msgr. Hribarju in Rev. Česlesniku za asistenco
v bolnišnici.

Prav iskrena hvala vsem, ki so polčili vence na krsto po-
kojnemu, kakor tudi vsem, ki so darovali za svete maše, da se
bodo brale za njegov blag pokoj. Lepa hvala tudi članom
članicam društva Kras št. 8 SDZ, za toliko udeležbo pri po-
grebu, ker so ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi vsem,
ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno. Lepa hvala
vsem, ki so nam bili v pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.

Iskrena hvala A. F. Svetek pogrebniemu zavodu za vso pomoč
in požrtvovalnost ter tako lepo urejeni pogreb.

Ti, predragi sin in brat, odšel si od nas v tako prerani
Tvoje trpljenje se je končalo in sedaj mirno počivaš v hladnem
grobu in plačilo rajsko živaj.

Zalujoči ostali:

Tvoja žalujoča MATI, BRAT in SESTRE.

Cleveland, O. 7. feb. 1946.

V BLAG SPOMIN

SEDME OLETNICE SMRTI ISKRENO LJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

John Grdanc

ki ga je Bog poklical k sebi in je moral zapustiti svoje drage
dne 7. februarja 1939.

Dragi soprog in ljubljani oče,
sedem let že počivaš v grobu,
bridka je žalost polnila srce,
ko so ugasnile Tvoje milne oči.

Srce, ki vedno za nas skrbelo,
našlo zasluženo je večni pokoj,
v miru božjem sladko počivaj
in prosil pri Bogu za nas.

Zalujoči ostali:

ANNA GRDANC, soproga;

HERBERT in SIN.

Cleveland, O. 7. feb. 1946.

THE ONE AND ONLY
AL SIRAT
3 RINGS
GROTTO CIRCUS
Cleveland's Greatest Winter Event
CLYDE BEATTY and HIS WILD ANIMALS
THE CHRISTIANI RIDING FAMILY
FLYING CIRCUS
And All the Stars of the Circus World
TRAINED DOGS AND PONIES
EDUCATED BEARS... CLOWNS
15 Performing Elephants
TICKETS NOW ON SALE: Buy your general
admission tickets now at all Weinberger
Drug Stores and all Grotto members. Re-
served seat tickets now selling at \$1.00
Box Office, Mar. 21st pm; Eve. 8:15 pm. Se-
rved seats \$1.00, 1.50, 2.00 and 3.00.
BIGGER... BETTER THAN EVER...
BRING THE YOUNGSTERS
MAT. EVE.
PUBLIC HALL
Feb. 11-24

Jos. Zele in Sinovi
POGREBNI ZAVOD
Avtomobili in bolnišnici vas redno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 6583
COLINWOODSKI URAD: 452 E. 152nd STREET. Tel.: KEamere 3116
SKEBE & ULLE
PLUMBING and HEATING CO.
15601 Waterlao Rd. KENmore 7248